

Άρειος Πάγος 771/1975, Τμ. Γ'(1)

Πηγή: ΝοΒ 24/76 σελ. 147

Περίληψη: Εργάτης - ατύχημα. - ναυτικός. - λύσις συμβάσεως ναυτολογήσεως. - παλλιννόστησις δι' αεροπλάνου. - θάνατος εκ πτώσεως αυτού. - δεν θεωρείται εργατικόν ατύχημα (παραπομπή ζητήματος εις Ολομέλειαν).

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. Χ. ΚΟΜΟΤΟΥΡΟΣ,, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Ν. ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΣ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Β. Νομικός. Α. Ζολώτας

Επειδή κατά την έννοιαν του άρθρ. 1 του από 24.7/25.8.1920 β.δ/τος "περί κωδικοποιήσεως των νόμων περί ευθύνης προς αποζημιώσιν των εξ ατυχήματος εν τη εργασία παθόντων εργατών ή υπαλλήλων", ως ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος, ένεκα του οποίου παρέχεται δικαίωμα αποζημιώσεως, θεωρείται το επερχόμενον εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, διαρκούσης όμως της εργασιακής συμβάσεως ή σχέσεως και ουχί μετά την λήξιν αυτής, μεθ' ην εκλείπει ο μετά του εργοδότη δεσμός, εφ' ου θεμελιούται η ευθύνη τούτου. Ταύτα έχουν εφαρμογήν και επί ατυχήματος συμβάντος εις παλιννοστούντα ναυτικόν μετά την λύσιν της συμβάσεως, κατά την διάρκειαν της μεταφοράς αυτού διά του υπό του πλοιάρχου επιλεγέντος συγκοινωνιακού μέσου, αντιθέτου εκδοχής μη συναγομένης εκ των διατάξεων των άρθρ. 66, 78-81 του κώδικος ιδιωτικού ναυτικού δικαίου, καθ' όσον η υποχρέωσις του εργοδότη προς παλιννόστησιν εξαντλείται διά της εγχειρήσεως εισιτηρίου επί συγκοινωνιακού μέσου φέροντος εις την Ελλάδα ή προς άλλην χώραν κατ' εύλογον κρίσιν του πλοιάρχου και της καταβολής ποσού εξασφαλίζοντος την μέχρι της επανόδου διατροφήν και συνεπώς, μη υφισταμένης πλέον ουδέ παρεπομένης έστω υποχρεώσεως εκ της συμβάσεως εργασίας, δεν δύναται να λογισθή αύτη συνεχιζόμενη, εντεύθεν δε εκλείπει και πας σύνδεσμος μεταξύ του ατυχήματος και της εργασίας και δεν δύναται να θεωρηθή αύτη ως αφορμή εκείνου, τελούσα εν σχέσει αιτιότητας. Τοιαύτην όμως γνώμην έχον το τμήμα τούτο ευρίσκεται εν διαφωνία προς την υπό του αναιρετικού τμήματος εξενεχθείσαν επί του νομικού ζητήματος, δι' ο εχώρησεν η αναίρεσις, δι' ο δέον συμφώνως προς το άρθρ. 580 § 4 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας να παραπεμφθή η υπόθεσις εις την Ολομέλειαν προς άρσιν της διαφωνίας.

(1) Επέρχεται μετά την Α' τμ. Α.Π. 649/1974 ΝοΒ 23. 184, προς ην διαφωνεί δι' ο και παραπέμπει το ζήτημα εις την Ολομέλειαν. Βλ. την υπό την απόφασιν ταύτην σημείωσιν.